

27254 *LLEI ORGÀNICA 13/1995, de 18 de desembre, sobre modificació de la Llei orgànica general penitenciària. («BOE» 302, de 19-12-1995.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 38.2 de la Llei orgànica general penitenciària preveu que les internes puguin tenir amb elles els seus fills fins que assoleixin l'edat d'escolarització obligatòria.

En els últims anys s'ha incrementat el nombre de dones recluses, que ha passat entre 1980-1994 de 487 a 3.997, i això representa un increment del 800 per 100. La majoria d'aquestes dones tenen entre vint-i-un i trenta-cinc anys d'edat, i la mitjana és de trenta-dos anys, cosa que augmenta la possibilitat que hi hagi nens a la presó. Actualment conviuen amb les mares recluses 221 nens, dels quals el 83 per 100 tenen menys de tres anys i només el 17 per 100 tenen més edat.

El legislador va fer al seu moment un esforç important per facilitar la vida dels nens a les presons. Tanmateix, aquesta possibilitat de permanència del nen a l'interior del centre fins a l'edat de sis anys pot arribar a comportar greus disfuncionalitats en el seu desenvolupament emocional i psicològic, atès que es fa conscient de la privació de llibertat que afecta la mare i vincula la conformació de la seva personalitat inicial a aquest fet.

És cert que, lluny de qualsevol confrontació, s'ha de buscar un sistema d'equilibri que permeti la correlació dels drets de la mare i els del fill, però no és menys cert que s'ha de donar -en darrer cas- una prevalença natural dels inherents a la part més feble, ja que sobre aquesta l'ordenament jurídic ha d'exercir una protecció especial. D'altra banda, els canvis en l'organització del sistema educatiu permeten l'escolarització dels nens a partir dels tres anys i els serveis socials d'atenció a la infància obren la possibilitat de formes de vida més adequades per al seu desenvolupament. Per tots aquests motius els països del nostre entorn han reduït el temps de permanència dels nens amb les seves mares preses.

Aquestes consideracions, juntament amb l'increment experimentat de la població penitenciària femenina i la previsible evolució d'aquesta els anys vinents, aconsellen impulsar una reforma d'aquest precepte tendent a reduir el temps màxim de permanència del nen en l'establiment penitenciari, demanda que és requerida de manera coincident des d'àmbits amplis i diversos.

Igualment, sembla convenient incloure una orientació expressa perquè l'Administració penitenciària promogui els convenis necessaris amb entitats públiques i privades a fi de dotar de més suport institucional i social les internes amb fills i de facilitar el màxim desenvolupament de la rela-

ció maternofamiliar dins de les especials circumstàncies que deriven del compliment de la pena privativa de llibertat.

Finalment, els canvis en la protecció per maternitat fan necessari que les internes embarassades puguin gaudir del mateix període de descans que la resta de les dones. Per això es proposa l'ampliació del temps en què se les eximeix del treball al que preveu la legislació laboral.

Article primer.

La lletra e) de l'apartat u de l'article 29 de la Llei orgànica 1/1979, de 26 de setembre, general penitenciària, queda redactada de la manera següent:

«e) Les dones embarassades durant setze setmanes ininterrompudes ampliables per part múltiple fins a divuit setmanes. El període d'excepció s'ha de distribuir a opció de la interessada sempre que sis setmanes siguin immediatament posteriors al part.»

Article segon.

L'apartat dos de l'article 38 de la Llei orgànica 1/1979, de 26 de setembre, general penitenciària, queda redactat de la manera següent:

«Dos. Les internes poden tenir en companyia seva els fills que no hagin assolit els tres anys d'edat, sempre que acreditin degudament la seva filiació. En els centres on hi hagi ingressades internes amb fills hi ha d'haver un local habilitat per a llar d'infants.

L'Administració penitenciària ha de subscriure els convenis necessaris amb entitats públiques i privades amb la finalitat de potenciar al màxim el desenvolupament de la relació maternofamiliar i de la formació de la personalitat del nen dins de l'especial circumstància determinada pel compliment per la mare de la pena privativa de llibertat.»

S'afegeix un apartat tres a l'article 38 de la Llei orgànica 1/1979, de 26 de setembre, general penitenciària, amb la redacció següent:

«Tres. S'ha d'establir per reglament un règim específic de visites per als menors que no superin els deu anys i no conviuen amb la mare en el centre penitenciari. Aquestes visites s'han de fer sense restriccions de cap tipus quant a freqüència i intimitat i la seva durada i horari s'ha d'ajustar a l'organització regimental dels establiments.»

L'anterior apartat tres d'aquest article passa a ser apartat quatre.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 18 de desembre de 1995.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ